

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **P. G.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 2 k.k.
w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 lutego 2020 r.,
wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego
o zasądzenie kosztów ustanowienia pełnomocnika
w postępowaniu kasacyjnym,
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.,

postanowił

**zasądzić od skazanego P. G. na rzecz oskarżyciela
posiłkowego P. M. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych)
tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem przez
oskarżyciela posiłkowego pełnomocnika z wyboru na potrzeby
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. akt I KK 98/19, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez obrońcę skazanego P. G. . Jednocześnie rozstrzygnięto o kosztach postępowania kasacyjnego obciążając nimi skazanego. Pismem z dnia 10 lutego 2020 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego P. M. złożył wniosek o zasądzenie od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego

poniesionych przez niego kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru w postępowaniu kasacyjnym.

Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki strony, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Wobec rodzaju orzeczenia Sądu Najwyższego oddalającego kasację oczywiste jest, że oskarżycielowi posiłkowemu należy się od przeciwnika procesowego jakim w postępowaniu kasacyjnym był skazany, określone wyżej wydatki. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2019 r. rozstrzygnięcia takiego nie zawierało konieczne stało się więc wydanie postanowienia w oparciu o przepis art. 626 § 2 k.p.k.

Kwotę tych wydatków określono, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, w stawce minimalnej przewidzianej przepisem § 11 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 11 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.).

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.